

goslovljena jed Jezusovo meso in Kri. Kajti apostoli so sporočili v znamenitih poročilih, ki se imenujejo evangeliji: Jezus jim je tako zapovedal. On je vzel kruh, se zahvalil in spregovoril: To storite v moj spomin!

Na dan, ki je imenovan po solncu, se zberejo vsi, ki so v mestih ter na deželi, na skupnem kraju. Tamkaj se čitajo spisi apostolov ter prerokov, dokler dopušča čas. Ako je oni, ki je čital, končal, ima predstojnik nagovor, v katerem opominja s povdarkom, si zapomniti ta lepi nauk. Nato vsi skupaj ustanemo in opravimo molitve. Ko je končana molitev, prinesejo kruh ter vino z vodo. Sledi razdelitev onega, ki je bilo posvečeno pričujočim. Imovitejši in ki to radi storijo, dajo prostovoljno, kar vsak hoče. Nabrano prinesejo predstojniku, s čimur ta pomaga: sirotam in vdovam, bolnim potrebnim, onim, ki so v ječi ter morebiti pričujočim tujcem.

Mi prirejamo radi tega po nedeljah skupščine vseh vernikov, ker to je prvi dan, ko je Bog prvič spremenil temo pravega ter je ustvaril svet, in ker je Jezus Kristus, naš Odrešenik, istega dne vstal od mrtvih.

Kakor že omenjeno, je umrl pisec zgorajnih vrst leta 165, ko je bil spomin na Zveličarja in njegove apostole še popolnoma svež. Justinovo poročilo nam je jasen dokaz, da so se zbirali že prvi kristjani na posebnih prostorih (cerkvah), kjer so opravljali skupne molitve, prisostvovali najsvetejši daritvi bili obhajani in jemali celo Najsvetejše seboj na dom. Služba božja prvih kristjanov je bila združena s pobožnim čitanjem, pridigo in zbiranjem miloščine. Dan pa, na katerega so bili zbrani vsi verniki gotovega okoliša ne skupnem kraju, v skupni molitvi ter pri skupni daritvi, je bila že tedaj — nedelja. Sveti Justin tudi posebno povdarja, zakaj ravno je bila že prvokršćanska zapoved skupne službe božje na nedeljo, ker je ta dan posvečen — stvarjenju sveta in je tudi Jezus Kristus vstal v nedeljo od mrtvih.

Lista uprave.

Vse naročnike, katerim je naročnina že zapadla in so jo dolžni, opozarjamo, da bomo v drugi polovici januarja začeli ustavljati list. Prosimo torej te zamudnike, da vplačajo naročnino, in sicer za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četrt leta 9 Din; za inozemstvo še enkrat toliko. Ob tej priliki ponovno opozarjamo na ugodnost podpore, ki so je deležni oni, ki vplačajo celoletno naročnino.

Čas za agitacijo podaljšan do 1. februarja 1930. Precej naših prijateljev-agitatorjev nas je prosilo, da naj podaljšamo rok za agitacijo še en mesec. Radi jim to ustrezimo. Posebno prikladen teden bi bil od 12. do 19. januarja. Organizirajte ta teden kot agitacijski teden za »Slovenski Gospodar«, »Naš dom«, »Nedeljo«. Nagrade se bodo dajale do 1. februarja 1930.

Cenjenim naročnikom. Radi božičnih praznikov smo izdali in razposlali skupaj številki 51 in 52 »Slovenskega

Zanimiv doživljaj svetega Očeta. — Pred kratkem so priromali v Rim verniki iz Pinerola in okolice. Z njimi je bil tudi gorski vodnik iz Torre Pellice, s katerim se je sveti Oče pri avdienci pristrčno pogovoril in nasmejal. Saj mu je obudil spomine na dogodljaj v al-pah. Bilo je malo pred svetovno vojno, ko se je odpravil don Ahill Ratti iz Pinerola na vrh Monte Albergiana. Ko je bil že visoko v gorah, ga je zajela gosta megla in hoteč se ji izogniti, je krenil Ratti nekoliko v stran. Tu se je sešel z gorskim vodnikom iz Torre Pellice. — Megla je postajala vedno gostejša in samotnima potnikoma ni preostajalo družega, kakor da gresta korak za korakom dalje. Tako sta hodila tipaje dobre štiri ure in srednjič dospela na vrh, ki se je dvigal iznad megle. Tu pa ju je čakalo presenečenje; nenadoma sta se pojavila pred njima dva karabinerja (orožnika) in ju po kratkem zaslišanju odpeljala s seboj. V gorah so se prav tedaj vršile vojaške vaje in orožniki so imeli povelje, da aretirajo vsacega, ki bi ga našli v območju manevskega pasu. Oba dva so odvedli na bližnje vojaško poveljstvo. Ker je v tem nastal večer, a potnikov ni bilo mogoče izpustiti brez posebnega povelja višje vojaške oblasti, je moral don Ratti, sedanjí Pij XI., s svojim vodnikom prebiti noč v sobi vojaškega poveljstva. Še le zjutraj je prišlo osvobojenje.

Čudežna ozdravljenja. Angleško časopisje v zadnjem času na dolgo in široko poroča o čudežnem grobu brata Patrick J. Power v Malden v Zedinjenih državah. Na stotisoče ljudstva je stalno obiskovalo ta kraj in kakor izpričujejo očitvidci, je na njem mnogo bolnikov zadobilo svoje zdravje, med njimi tudi neki Harry Hoyer iz Joliet, ki ga je tako mučil revmatizem, da je moral rabiti berglje, a je, kakor sam trdi, na grobu popolnoma ozdravel. — Cerkevne oblasti, ki so edine pooblašćene, izrekati končno mnenje v takih slučajih, se še niso izjavile, pač pa so dale preteklo soboto opolnoči pokopališče zapreti in zdaj najskrbnejše raziskujejo zadevo.

Gospodarja. Številka 51 je bila navadna, 52 pa čisto božične in pripovedne vsebine. Da pa cenjeni naročniki niso bili oškodovani radi običajne božične priloge, smo izdali na osmih straneh novoletno prilogo. Toliko v pojasnilo, ker so došle na upravo reklamacije za številko 52.

V ZADEVI NAŠE POLPORE.

4. Pojasnilo: (Valentin Obrietan:) — Svojo podporo smo namenili oni družini, kateri dom pogori, naj bo naročen na list kdorkoli od domače družine. — Če je na list naročen najemnik kmet-ske hiše in mu s hišo vred pogori njegovo celotno premoženje dobi podporo izplačano ta najemnik, če je bil celoleten naročnik (recimo: viničarji itd.) in ne hišni lastnik. — Tega, da bi bil naročen hlapec, hišni gospodar pa ne, nismo predvidevali, ker takih slučajev skoro ni. Kontrola pa je pri takih nemogoča, ker nimajo stalnega bivališča. V takem slučaju se podpora ne izplača.

NOVICE

LETOŠNJI NOVOMAŠNIKI.

Višje svete redove sprejmejo letos sledeči gospodje bogoslovci — četrto letniki:

1. Juranovič Alojzij od Sv. Križa pri Ljutomeru.
2. Korban Fran iz Loke pri Zidanem mostu.
3. Lampret Jožef iz Šoštanj.
4. Modrinjak Fran iz Središća.
5. Pušnjak Rupert od Sv. Lovrenca na Pohorju.
6. Schöndorfer Jožef iz Starega trga.
7. Šmon Fran od Sv. Jurija ob Taboru.
8. Vojkovič Jožef iz Turnišća.

Duhovniške spremembe. G. Anton Sparl, kaplan na Ljubnem je imenovan za provizorja v Šmihelu nad Mozirjem; Nace Brvar, kaplan pri Sv. Benediktu v Slov. goricah pride za kaplana v Slivnico pri Mariboru. Štefan Baskan iz Dobrovnika v Dolno Lendavo; Ferdinand Herman iz Dolne Lendave v Dobrovniki.

Umrli je v bolnici v Ptuj kaplan pri Sv. Trojici v Halozah Franc Lužar. Pokopan je bil 5. januarja 1930. Svetila mu večna luč!

Smrtna kosa. Na novega leta dan zjutraj je zatisnil v Novi vasi pri Mariboru oči za vedno posestnik in bivši mariborski gostilničar Josip Golec. — Rajni je bil rodod iz Ivaniča pri Dese-niču v Zagorju. Priženil se je na Štajersko v župnijo Sv. Miklavža na Polju. Dolgo let je bil vzoren gospodar, narodnjak in je stal vedno v vrstah pravih krščanskih mož. Njegov dom so radi posečali voditelji slovenskega naroda: dr. Korošec, dr. Hohnjec in drugi. Po prevratu je kupil radi šolanja otrok gostilno Wilson pri glavnem kolodvoru. Radi bolehnosti je prodal krčmo in se preselil na posest v Novi vasi. Zadnja leta je bolehal in trpel mnogo radi bolezní. Blagopokojni je bil priljubljen in spoštovan od vseh, ki so ga poznali. Ostani mu ohranjen med slovenskimi rodoljubi časten in hvaležen spomin!

Izsledeni vlomilci. Smo že poročali, da je bilo vlomljeno v blagajno stavbe ne trdke Kiffmann v Mariboru. Vlomilci so odnesli 68 tisoč Din. Mariborska policija je izdala za storilci tiralico in so jih kmalu prijeli v Splitu. Na Silvestrovo so pripeljali iz Splita v Maribor vroma osumljeno deteljico: Cezarja, Kaloha in Janžeka. Od svote 68 tisoč Din so našli pri mladih zločincih samo še 14 tisoč.

Samomor. V Mariboru na Tržaški cesti se je ustrelil 2. januarja 56 letni slaščičar K. Rupih.

Smrtna nesreča. Pri podžagavanju bukke se je smrtno ponesrečila žena viničarja Rancigerja na Prihovi v občini Studenice pri Poljčanah. Gospodar je dovolil viničarju, naj si spravi bukev iz gozda, da bo imel za zimo drva. Na Janževu sta Štefan in njegova žena Barbara podžagavala že viseče

drevo, ko se je štor radi prevelike teže nenadoma prevagal in z vso silo udaril ženo, jej zlomil tilnik in hrbtenico, da je bila reva pri priči mrtva.

Čevljarska obrtna zadruga v Mariboru naznanja vsem svojim članom, da se vrši prva toletna vajeniška in pomočniška preizkušnja v nedeljo, dne 26. januarja 1930. Prošnje za priпуск k preizkušnji je vložiti najpozneje do 15. januarja tega leta pri načelniku zadruga v Mariboru, Orožnova ul. 6.

Nekaj iz zemljepisja. Na svetu je 12 (ako vzamemo še Reko, 13) takozvani pritlikavih držav, ki štejejo manj nego 1 milijon prebivalcev. Glede prebivalstva je najmanjša država Andora (v Pirinejih med Španijo ter Francijo), ker šteje komaj 5000 ljudi. Po površini najbolj neznatna je Monako (na Francoskem ob obali Sredozemskega morja, meri le 15 kvadratnih kilometrov. Rusija je na celim svetu med 37 timi državami v vsakem oziru največja. — Ogromna Rusija ima 23.000 krat toliko prebivalcev nego zgoraj omenjena Andora, njena površina je 300.000 krat toliko nego od Monako.

Znamenja z onega sveta. Francoski modroslovec Bergson je o priliki svoje nedavne 70-letnice sprejel tudi zastopnike londonskih in pariških spiritistov, ki so mu prišli čestitat. V pogovoru z njimi je Bergson naglasil, da trdno veruje v posmrtno življenje ter je med drugim navedel naslednji slučaj: Bliizu Pariza sem imel prijatelja veleposestnika, ki je po daljšem bolehanju umrl pred tremi leti. Njegova smrt je soprogo tako užalostila, da je sklenila z družino oditi v Pariz, da je okolica ne bi vedno spominjala na pokojnika. Pred odhodom je pa še postavila pokojnemu možu krasen nagrobni spomenik. Tri dni nato se je s svojimi otroci odpeljala. Za prvi čas se je naselila v nekem pariškem hotelu. Tu se ji je prvo noč v sanjah prikazal pokojni mož in se bradko pritoževal, da so postavili njegov spomenik na napačen grob, njegov grob pa je ostal brez spomenika. Prav tisto noč je videla očeta v sanjah tudi starejša hči; pritoževal se je, da mu spomenik ni po volji. Mati in hči tem sanjam nista pripisovali posebne pomena. Čez nekaj dni je pa imela vdova enake sanje in sedaj je pisala pokopališčnemu čuvaju, če se pri postavljanju spomenika niso morda grobi zamenjali. Čuvaj je odpisal, da je vsaka pomota izključena, ker počiva poleg njenega soproga njegov lastni — čuvajev — brat. Čez dva dni so se vdovi sanje v tretje ponovile. Sedaj je vdova zahtevala, da se grob odkoplje. In tu se je na splošno presenečenje pokazalo, da so grobe dejansko zamenjali in je stal spomenik na grobu čuvajevega brata, veleposestnikov grob pa je bil prazen.

Slaba za delavce v Turčiji. Kakor je neki nemški list dobil poročila iz Turčije, se delavstvo v tamkajšnji novi, prerajeni državi nahaja v slabih razmerah. Kemal Paša je sicer odpravil fez in druga znamenja na sultanove čase, a je obenem brezobzirno pritisnil na delovni razred. Absolutno je nastopil proti zvezam in v letu 1927 razpu-

stil zadnjo, ki je še obstojala. Delavska zborovanja se smejo vršiti le pod policijskim nadzorstvom. Stavke so dovoljene le v tujezemskih podjetjih, ali v takih podjetjih, s katerimi vlada ne stoji v prijaznih odnosih. Za delovne ure ni dolžena nikaka meja. Nič ni ne navadnega 16 urno delo na dan; pretežna večina pa dela po 12 ur. Otroci pod 14. letom tvorijo 15 do 20 odstotkov vsega turškega delavstva.

Ženska na grmadi. Iz Rusije poročajo skoraj dnevno o težkih izgredih proti komunističnim agitatorjem in uradnim zbirateljem živil s strani razdraženega kmetijskega sloja. Samo v samarskem okrožju se je pripetilo v teku 2 mesecev, v avgustu in septembru, 42 nasilnih dejanj. V selu Novem Jukuškinu v uljanovskem okrožju so napadli nezadovoljni ljudje članico krajevnega sovjeta Anastazijo Semtinovo in jo živo sežgali na grmadi. Boljševiške oblasti so polovile storilce in jih obsodile na smrt.

V boljševiškem raju. Ugledni ameriški industrijalec Right je obiskal meseca septembra lanskega leta v družbi 30 trgovcev in finančnikov iz Zedinjenih držav Rusijo. Iz njegovega poročila, ki ga je objavil londonski list »National Review«, povzamemo sledeče: »Od trenutka, v katerem smo zapustili naš parnik, smo srečali samo revščino. Ta revščina tvori značaj velike dežele. Leningrad, Moskva, Kijev, Sevastopolj in Jalta, kjer smo bili, so niz obupnih slik. Vse rusko prebivalstvo je izredno slabo oblečeno. Obleke so razcapane, čevlji so pod vsako kritiko. Naši voditelji so nam poskušali zasenčiti to bedo, a se nismo dali prevariti. Videli smo zgolj pomanjkanje in veliko bedo. Ni govora o poslovnih stikih z slično državo.«

Ruska policija. 14 ruskih judovskih družin, ki so prispele v mesto Riga iz Rusije, pripoveduje, kako je ravnala ruska policija z njimi pred odhodom čez mejo. Pobrali so jim ves denar in sploh vse, kar je imelo kaj vrednosti. Potrgali so jim celo podplate od čevljev in podlogo iz obleke. Nekemu rabinu pa se je posrečilo prenesti njegove zlate rublje preko meje na ta način, da jih je dal preliti v ponev, ki jo je nato namazal s sajami in je s to zvižajo preslepil rusko policijo.

Boljševiki in cerkveni zvonovi. Ruski boljševiki so brezbožniki po mišljenju in življenju. Njihovo stremenje gre za tem, da bi ves ruski narod pretvorili v maso brezbožnežev. Cerkve zapirajo ali pa jih petvarajo v teatre, kino-gledališča in trgovske prostore. Duhovnike pobijajo ali spravljajo v ječe. Zadnji čas so se tudi lotili zvonov, ker ne morejo poslušati njihovih, na Boga in večnost spominjajočih glasov. Boljševiški uradni list »Izvestja« je nedavno objavil članek, v katerem je natanko izračunano, da je v zvonovih na Ruskem 330.000 ton kovine, ki predstavlja vrednost 30 milijonov rubljev. Ti bi bili dobri, da vsaj nekoliko napolnijo praznino boljševiških blagajn. Tako se je bati, da bo leto 1930. prineslo konec zvonov po ruskih cerkvah.

Tudi mož ima besedo. Da imajo tudi možje nekaj pravic, kadar gre za izdat-

ke iz njihovih denarnic, je odločilo — okrožno sodišče v Washingtonu v pravdi med senatorjem G. Huddleston in neko trgovino. Senatorjeva žena je namreč brez vednosti moža kupila v tej trgovini kožuhočinast površnik za 233 dolarjev; takoj je plačala 8 dolarjev, za ostalo pa je rekla, naj trgovec pošlje račun njenemu možu. Senator je račun res dobil, a je njega poravnavo gladko odklonil, češ, da žena ni imela pravice, kupovati brez njegove vednosti. Trgovec je senatorja tožil, a sodišče ga je oprostilo, in tako je senatorjeva žena dobila kožuh za osem dolarjev.

Dediči milijonarja dobe po — en dolar. Bogat stric, A. Beck v Chikagu je umrl pretekli teden. Nečaki in nečakinje so nestrpno pričakovali, da se odpre oporoka. A kako so bili reveži razočarani, ko so videli, da jim je dobri stric zapustil — vsakemu po en dolar. Polovico svojega premoženja je pokojni odločil za razna dobrodelja. Potrži dediči trdijo, da to ni prava oporoka, ampak, da je za to spisal umrli še eno, ki je pa do sedaj še niso našli.

Deklica v banditski službi. Trgovec z zlatnino, J. Prince v Bostonu je bil od neke dame poklican na telefon, da določi čas, kedaj bi mogel najbolj v miru razkazati svojo zlatnino, češ, da ji njen zaročenec namerava kupiti dijamantni prstan. Ob določenem času je prišla v zlatarjev urad mlada deklica v družbi z nekim moškim. Trgovec jima je uslužno razkazoval svojo zalogo. Hipoma pa moški potegne revolver, porine trgovca v shrambo za obleko, jo zaklene, zaročenca pa nato pobereta ne samo prstane, ampak celo zalogo, in jo odkurita.

Ljubezen na prvi pogled. V ameriškem mestu Clare sta se videla, se zaljubila in se poročila, namreč 92 let stari Youmans in 71 let stara Mrs. Emma Stough. Svatov na ženitovanju je bilo celo število, večina izmed njih pa je obstojala iz otrok poročencev, vnukov in pravnukov.

Pri hripi, bronhitisu, vnetju mandeljev, pljučnem katarju, zasluženosti nosu, sapnika, požiralnika in jabolka, obolenih obeh in ušesih, skrbimo za to, da čisto očistimo temeljito želodec in črevo z uporabo naravne »FRANZ JOSEFOVE« grenčice. Znameniti strokovnjaki za nego zdravja svedočijo, da »FRANZ JOSEFOVA« voda dobro služi tudi pri šeni in drugih mrzličnih nalezljivih boleznih. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah. 1116

Advokat Dr. Makso Šnuderl, naznanja, da je dne 1. januarja 1930 preselil svojo pisarno na Aleksandrovo cesto št. 35 (ob špeditiji Balkan).

Mnogo lepih deklet in žena pada v oči tujemu potniku v naši deželi. Ni li naša dolžnost, da to prirodno lepoto našega naroda negujemo in ohranimo — mesto da jo z uporabo škodljivih sredstev za vedno uničimo? Zato bi morali uporabljati že davno preizkušene in resnično neškodljive Elsa-preparate za lepoto: Elsa-Creme-pomado, Elsa-pomado za rast las, Elsa-mila zdravja in lepote, Elsa-Shampoo, Elsadont-pasto za zobe in roke! Po pošti iz lekarne Feller, Stubica Donja, Elsa-trg 341.